

77. Systemen befriar sin broder.

A. MÅ, Svenssons saml. 4, 81; även Brage, årsskrift IV, 205.

B. »Liten Kerstin», ST, Nyl. V, 310.

TEXT.
Översikt.

A.

Ur handskrivet häfte. Uppt. A. P. Svensson.

Varianter.

1. Sköns jungfru hon talar till moderen sin:
— faller så fagert ett rim —
»Har jag då ingen kär broder här?»
— så väl det gångar med dansen —
2. »Broderen din så bålder han är i svarte grevs våld.»
3. Jungfrun hon gångar sig åt stallet, där skådar hon de fålar alla.
4. Hon skådar på den vita, hon skådade den grå, den svarta hon lägger sölvsadeln uppå.
5. Jungfrun hon rider sig i svarte grevens gård, ute grevinnan för henne månd stå.
6. »I stån här, stolts frue, och kammar ert hår, månd eder herre är hemma i gård?»
7. »Min herre han drog i går ut till ting att lösa en riker en fånge till sin.»
8. »I vägen mig visen till fängselhusdörr, där sitta de starka järnbommar för.»
9. »Där sitta de starke järnbommar för, att ej stolts jungfrun där inkomma kan.»
10. Jungfrun hon sporrar sin gångare god, så rider hon sig till det fängselhus.
11. Jungfrun hon tapperlar på järnbeslagen dörr:
»Säg broder, äst du där innanför?
12. Broder säg, äst du där innanför, vi läst du dig binda i fängselkrok?»
13. »Mig bundo ej fyra, mig bundo ej fem, mig bundo de starkaste av konungens hovmän.»
14. »Jag står här en jungfru och icke en man, de skulle icke kunna binda mitt ena skoband.
15. Jag är ingen man, jag är blott en kvinna, de starkaste hovmän ej mig kunna binda.»
16. Och jungfrun hon sparkar på dörren med sin fot, de järnaglar de flögo hennes broder emot.
17. Hon strök de bojorna utåv hans ben, stolts fruen hon satte i stället igen.

18. »Och vill här din herre ha annor-
lunda bot,
bed honom mig rida i torner emot.»

19. Så redo de sig till sin moderes
gård,
ute hennes moder för henne mån-
de stå.

20. »Min dotter, du vare nu välkom-
men hem,
nu haver du fått kär broder igen.»

21. »Kär broder haver jag fått med
mig hem,
— faller så fagert ett rim —
grevinnan jag satte i stället in.»
— så väl det gångar med dansen —

B.

Strömfors.

1. Kerstin hon frågar sin moder:
— fälken to —
»Har jag någon broder?»
— de spelade tärning —

2. »Du har en broder så bål-
der och
fin,
som konungen tog till livsfån-
gen sin.»

3. Liten Kerstin hon går i stallet in,
hon skådar de fålar alla.

4. Hon skådar där en, hon skådar
där två,
den bästa sätter hon sadelen på.

5. Liten Kerstin hon red på konun-
gens gård,
den yngsta ut för henne står.

6. »Lyster er mjöd, lyster er vin?»
»Här lyster mig se fångtorner ditt.»

7. »Mitt fångtorn det ligger så högt
upp i land,
att ingen stolt riddare dit komma kan.»

8. Liten Kerstin svängde om sin gån-
gare grå,
där fick hon se, vart fångtorner låg.

9. »Liten Kerstin hon red på fång-
tornets gård:
»Statt upp, du min broder, drag låset
ifrån.»

10. »Huru skall jag dra låset ifrån?
Jag ligger nu bunden från hand och
till fot.»

11. »Ligger du bunden för hand och
till fot,
vart är nu ditt stora mod?»

12. Liten Kerstin hon red till dörren
med hast,
dörren sprang upp och gångjärnen brast.

13. Liten Kerstin tog sin broder i
vitgula lock,
där kastar han henne på sadeleknopp.

14. Liten Kerstin red allt över en
äng,
där mötte hon kungen och alla hans
hovmän.

15. »Och hör du, stolts riddare, vad
jag säger dig,
varför tog du nu livsfån-
gen min?»

16. Liten Kerstin hon slo sina hans-
kar ihop:
»Här skall du finna en flicka till mods.»

17. Liten Kerstin hon slo sina hans-
kar i mark:
»Här skall du finna en flicka så stark.»

18. Liten Kerstin och kungen de togo
till svärd,
där slo hon konungens hovmän ihjäl.

19. Liten Kerstin hon torkar sitt
blodiga svärd:
»Vore du ej konung, men det vore du
värd.»

20. »Hör du, liten Kerstin, du stå-
lar ditt svärd,
din broder skall du få, och honom är
du värd.»

21. Liten Kerstin hon reste hem i
fred.
— falcken to —
Allt vad hon gjorde blev därvid.
— de spelade tärning —
